

har citeret. Derimod er det ærede Medlem optraadt — det skal jeg erkende — i en helt ny Egenskab, nemlig som Smagsdommer i dette høje Ting. Efter det ærede Medlems Præstationer ved mange Lejligheder her mener jeg, han egner sig grumme lidt dertil. Og i denne Egenskab optræder han da ogsaa ganske selvbestaltet. Det ærede Medlem tillod sig at bemærke, at de Forhandlinger, der var ført forud for Aldersrenteloven, var ført efter Studehandelsprincippet, og en saadan Behandling var altid usmagelig. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem her sigter til, men det ærede Medlems Ret til at betegne disse Forhandlinger paa den Maade vil jeg ubetinget og absolut bestride.

Det ærede Medlem stiller sig op her og siger bebrejdende til mig, at saa saare der er Tale om at røre ved sociale Love, spørger Ministeren straks: hvad koster det? Som om det var et upassende Spørgsmaal i denne Sammenhæng! Det ærede Medlem siger, at man skulde tro, at jeg var Jyde, naar jeg kunde stille dette Spørgsmaal op straks. Om det ærede Medlem er Jyde eller ej, ved jeg ikke, men at jeg selv er det, ved jeg ganske bestemt, og det vilde vistnok være godt, om vi ikke blot alle var Jyder for Vorherre, men overhovedet alle var Jyder i dette Land, hvis det kun er Jyderne, der spørger, hvad en Reforms Gennemførelse koster. Jeg har i Forbindelse med det Lovforslag, som vi behandlede for et Øjeblik siden, redegjort for, hvad det er for Beløb, vi er kommet op paa til den sociale Lovgivnings Gennemførelse, og i en Periode som den, vi nu gennemlever, med nedadgaaende Indtægter og Depression over hele vort Erhvervsliv og dermed følgende stærkt aftagende Indtægter baade i Stat og Kommune, er dette Forhold, som det er aldeles tvingende nødvendigt at tage Hensyn til.

Jeg har før sagt det ærede Medlem, at naar han kommer her med sine Reformplaner, er det kun beklageligt, at han begynder ved den gale Ende af Problemet, thi et Problem, der angaar Udgifter, har altid en anden Side ogsaa, nemlig dette: hvorledes skal de fornødne Indtægter tilvejebringes? Og jeg vil sige til det ærede Medlem, som jeg har sagt ved tidligere Lejligheder, at hvis dette var Spor af andet end den rene skære Agitation, hvis dette havde Ærinde andetsteds end ud af Vinduerne i denne Sal, saa begyndte det ærede Medlem med at løse Spørgsmaalet om, hvorledes de til Sagens Gen-

nemførelse fornødne Indtægter skal tilvejebringes. Det lader det ærede Medlem ganske haant om, dermed har han afsløret de Hensigter, som han i denne Forbindelse nærer, og derfor er der grumme ringe Anledning til i synderlig Grad at beskæftige sig med ham.

Det ærede Medlem gør den Merudgift, som hans Lovforslag vil give Anledning til, op til en Snes Millioner Kroner. Ja, han kom kun til det halve Beløb, men stor i Slaget, som han er, hvor der er Tale om at kræve — og det er jo forstaaeligt nok, at det ærede Medlem nærer en betydelig Tvivl om, hvorvidt hans Opgørelse er rigtig — saa fordobler han flot Beløbet med en elegant Gestus og siger: Lad os regne med 20 Mill. Kr., til syvende og sidst spiller det ikke nogen som helst Rolle overfor den Kreds af Mennesker, her er Tale om. Ja, man kan jo gøre det saaledes, som det ærede Medlem gør det, naar man ikke er den, der skal beskæftige sig med, hvorledes Pengene skal tilvejebringes. Men jeg har ogsaa ladet foretage en Opgørelse af, hvilken Udgiftsforøgelse det ærede Medlems Lovforslag vil give Anledning til, jeg har anmodet Statistisk Departement om at undersøge det ærede Medlems Forslag.

Det viser sig da, at det Forslag, der indeholdes i § 1 om en permanent Brændselshjælp paa henholdsvis 75 og 50 Kr. for Folk med Husstand og Folk uden saadan, vil medføre en aarlig Merudgift af 6 Mill. Kr. Det ærede Medlem siger, at gennem den Lov om Brændselshjælp til Aldersrentenydere, som nylig gennemførtes, er det blevet erkendt, at Aldersrenteloven er utilstrækkelig. Som jeg sagde forleden: der er ingenting, der bider paa det ærede Medlem. Jeg har Gang paa Gang sagt til ham, at dette er ikke Tilfældet, at dette er uden nogen som helst Forbindelse med Virkeligheden. Lovforslaget om Brændselshjælp fremsattes udelukkende under Hensyn til, at vi i dette Aar er i en Overgangstid fra Alderdomsunderstøttelses- til Aldersrentepriincippet, og da det er hævdet fra forskellig Side og med Rette, at adskillige Aldersrentenydere, som ikke følger saa nøje med i Lovgivningens Indhold, havde regnet med hen paa Efteraaret at faa den sædvanlige Brændselshjælp og derfor nu var blevet vanskeligt stillet med Hensyn til Anskaffelse af Brændsel, saa har man gennem denne Lov for dette ene Aar, som Loven angaar, villet hjælpe dem, men der er udtrykkelig i Bemærkningerne henvist til, at i den kommende Tid vil det